

Det sikres herved, at de data, som indsamles af et nøglecenter uden kundernes samtykke, ikke anvendes til f.eks. markedsføring.

8. Sikre signaturgenereringssystemer

Forslaget indeholder, som der er redegjort for ovenfor i afsnit A, underafsnit 5, endvidere en nærmere regulering af minimumskravene til signaturgenereringssystemer, der ønskes benævnt »sikre signaturgenereringssystemer«. Grundlaget herfor er direktivets bilag III, der indeholder en række funktionelle minimumskrav til sådanne signaturgenereringssystemer. Direktivet indeholder desuden en hjemmel til, at Europa-Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne kan træffe beslutning om, hvilke alment anerkendte internationale standarder for sådanne systemer, der anses for at leve op til direktivets minimumskrav. I det omfang der gennemføres en sådan uddybende regulering, vil denne i henhold til lovforslaget udgøre grundlaget også for danske myndigheder m.v.'s efterprøvelse af, om konkrete produkter lever op til de opstillede minimumskrav.

Det er herudover hensigten, at Europa-Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, med hjemmel i bestemmelserne herom i direktivet, skal fastsætte nærmere fælles retningslinier for udpegningen af de organer eller offentlige myndigheder, der skal medvirke ved efterprøvelsen af, om konkrete signaturgenereringssystemer opfylder de opstillede minimumskrav. Lovforslaget indeholder ligeledes hjemmel til gennemførelse af eventuelle fælles EF-regler herom, eller til gennemførelse af en særskilt dansk regulering heraf, i det omfang der ikke fastsættes fælles retningslinier. Det er ikke umiddelbart hensigten at udnytte hjemlen hertil i lovforslagets § 15, førend det er afklaret, hvorvidt Kommissionen har til hensigt at fremlægge forslag til fælles retningslinier, og der i givet fald er opnået enighed om indholdet af disse.

9. En generel regel om anvendelse af elektronisk signatur på områder med formkrav

Dansk ret indeholder ikke generelle regler om betydningen af, at man underskriver et dokument mv., ligesom der heller ikke findes nogen generel definition af, hvad der skal til, for at noget er en underskrift. På nogle områder indeholder lovgivningen imidlertid bestemmelser med formkrav, f.eks. om at et dokument skal være underskrevet. Bestemmelserne kan være udformet på forskellige måder og kan f.eks. suppleres med et krav om, at underskriftens rigtighed skal attesteres af vitterlighedsvidner. Som følge af bestemmelsernes forskellige udformning er det ikke sikkert, at en underskrift, der opfylder et underskriftskrav i ét

regelsæt, også opfylder et sådant krav på et andet retsområde.

Når der kun på enkelte retsområder er fundet behov for at opstille mere detaljerede regler om, hvilke krav en underskrift skal opfylde, hænger det formentlig sammen med, at underskriften har en fast indarbejdet funktion og opleves som en dagligdags og velkendt handling. De midler, der anvendes til at afgive en underskrift (blyant, kuglepen m.v.), er endvidere teknisk ukomplicerede, og bortset fra læsefærdighed kræves der ikke en særlig viden eller adgang til tekniske hjælpemidler for at læse en underskrift.

Der er for så vidt ikke noget til hinder for på samme måde at overlade spørgsmålet om, hvad der udgør en elektronisk signatur, til regulering på hvert enkelt retsområde for sig. Regeringen har imidlertid fundet det mest hensigtsmæssigt, at der indføres en generel bestemmelse om, at ethvert lovbestemt formkrav om signatur på elektroniske meddelelser skal forstås således, at kravet kan opfyldes ved brug af en elektronisk signatur, som lever op til nogle nærmere beskrevne sikkerhedskrav.

Behovet for en sådan regel hænger sammen med, at direktivet om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer i artikel 5, stk. 1, indeholder en regel om retsvirkningerne af elektronisk signatur, som bl.a. betyder, at signaturer, der lever op til visse sikkerhedskrav mv., skal anses for at opfylde krav i medlemsstaternes lovgivning om elektronisk signatur. Kun ved kommunikation med det offentlige indeholder direktivet (i artikel 3, stk. 7), en begrænset mulighed for at opstille strengere krav.

Med andre ord indføres der med direktivet en art europæisk standard for elektronisk signatur. Afgiver eller modtager man en signatur, der lever op til direktivets krav, skal man kunne regne med, at den opfylder formkrav om brug af elektronisk signatur i samtlige EU-lande.

En korrekt implementering af direktivet vil således forudsætte, at dansk lovgivning ikke indeholder formkrav om, at elektronisk signatur skal overholde strengere sikkerhedskrav mv. end, hvad der følger af direktivet. Dette sikres bedst ved at indføre en generel regel af det beskrevne indhold.

Hertil kommer, at det er noget mere kompliceret at tage stilling til, hvad der skal til for at opfylde et formkrav om elektronisk signatur, end når det drejer sig om et krav om en traditionel underskrift. Det skyldes, at en elektronisk signatur er baseret på metoder, der er teknisk komplicerede og svære at forstå for de fleste.

De krypteringsalgoritmer, som elektronisk signatur – i hvert fald i øjeblikket – bygger på, har forskellige